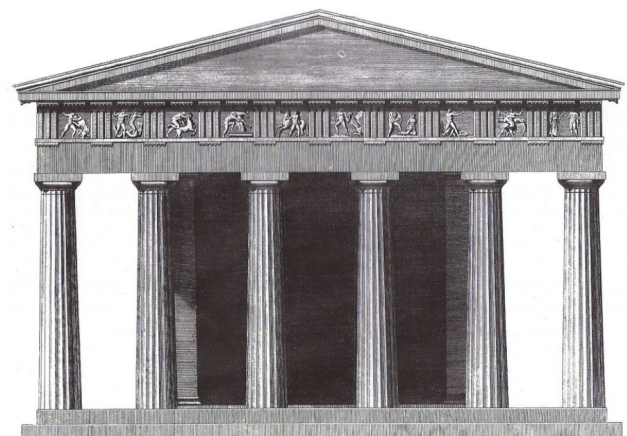

Porządek dorycki jest najstarszym z klasycznych porządków starożytnej architektury greckiej. Powstał w VII w. BC, gdy w budownictwie kamień zaczął wypierać drewno. Najstarsza zachowana budowla dorycka to **świątynia Hery w Olimpii**, pochodząca z ok. 590 BC, najslawniejsza to ateński **Partenon** na Akropolu, zbudowany w 432 BC.

Jest to porządek prosty, mocny, pełen surowej szlachetności, niemal zupełnie pozbawiony ornamentu.

Cechy charakterystyczne: kolumna bez bazy, z kanelowanym "na ostro" trzonem, pozbawiona ornamentu, dwuczęściowa głowica, jednoczęściowy architrav, fryz zdobiony tryglifami i metopami.

Konflikt dorycki: Tryglify rozstawione są na fryzie równomiernie (co drugi w osi kolumny). W przęsłach skrajnych występuje tzw. konflikt dorycki, powodujący korektę rozstawienia tryglifów lub kolumn na kilka sposobów przedstawionych na schemacie.

HEFAJSTEION - ATENY - 445-425 BC

